

Svarbus svečias

Hepinesa Balilemva ir Ričardas M. Romnis
(Paremta tikra istorija)

„Įkurkite namus, [...] tvarkos namus, Dievo namus“
(Doktrinos ir Sandorų 88:119).

Tai buvo šeštadienio popietė. Amonas norėjo truputį pasilinksminėti.

„Mama, – pasakė jis, – ar galiu eiti laukan pažaisti?“

„Pirma turi susitvarkyti savo kambarį“, – atsakė Mama.

„Bet Mama, – spyriojosi Amonas, – ar mano kambarys negali palaukti?“

„Norime pakviesti į svečius kaip labai svarbų. Todėl norime, kad mūsų namai būtų švarūs ir tvarkingi.“

„Svarbus svečias? – susidomėjo Amonas. – Mūsų namuose?“

„Taip. Ir tu gali padėti mums jį pakviesti, – pasakė Mama. – Tad eik ir susitvarkyk savo kambarį.“

Amonas apsidžiaugė. Jam patiko svečiai. Jis svarstė, kas galėtų būti tas svečias. Gal meras? Ar mokyklos direktorius? O gal tai bus vyskupas?

Amonas nuėjo į savo kambarį. Pirmiausia jis rado savo nešvarias kojines ant grindų. Įmetė jas į skalbinių krepšį. Tada Amonas padėjo mokyklos vadovėlį ant rašomojo stalo. Jis norėjo, kad svečias žinotų, jog jam patinka mokytis naujų dalykų.

Į Amono kambarį įėjo jo vyresnioji sesuo Andžela. „Ką darai?“ – paklausė ji.

„Mama sakė, kad pas mus apsilankys svarbus svečias, – pasakė Amonas. – Ji paprašė manęs padėti pasiruošti jo apsilankymui.“

Abu pakėlė akis pamatė prie durų Mamą.

Kaip Amonas galėjo padėti savo šeimai priimti svarbų svečių?

„Ką dar galime padaryti, kad pasiruošume? – susidomėjo Amonas.

– Norime, kad mūsų svečias jaustųsi laukiamas.“

„Ar turite kokių minčių?“ – paklausė Mama.

„Galime sakyti *karibu*“, – pasakė Amonas. Suahelių kalba tai reiškia: „Sveiki atvykę į mūsų namus. Maloniai kviečiame jus kalbėti.“

„Galime klausytis, – pasakė Andžela. – Svarbu klausytis.“

„Tai labai geros idėjos, – pasakė Mama. Pažiūrėkim, ką pasakys Baba (tėtis), kai grįš namo.“

Maždaug po valandos grįžo Baba.

Amonas laukė. „Mama pasakė, kad pakvietėme ypatingą svečių į namus. Mes ruošėmės tam.“

Baba nusišypsojo. „Džiaugiuosi. Eikš. Prisėsk. Pakalbėkime. Andžela, prašau ateiti ir tave.“

Kai jie visi buvo kartu, Baba pasakė: „Su Mama kalbėjome apie ypatingą svečių ir ką galėtume padaryti, kad jis jaustųsi laukiamas. Pirmą pasakysiu, kas mūsų svečias. Tai Šventoji Dvasia. Ji yra pats svarbiausias svečias.“

Amonas ir Andžela susižvalgė.

Amonas tikėjosi ne to!

„Ir ji yra toks svečias, kurį galime pakviesti būti su mumis visą laiką, – pasakė Mama. – Andžela, po krikšto buvai patvirtinta. Ir tau buvo suteikta dovana. Ar pameni, ką Baba pasakė laimindamas tave?“

„Jis pasakė, kad priimčiau Šventąją Dvasią.“

„Teisingai, – pasakė Mama. – Buvai pakviesta priimti Šventąją Dvasią. Tad Amonai, kaip manai, ką turėjau omeny, kai pasakiau, kad gali padėti pakviesti svečių?“

Amonas susimąstė. Jis planavo padaryti atviruką, kad pakviestų svečių. Tačiau kaip jis galėtų pakviesti Šventąją Dvasią? „Spėju, kad Šventąją Dvasią pakviečiu darydamas tai, kas padeda Jai jaustis laukiamai“, – pasakė Amonas.

„Teisingai! – pasakė Baba. – Kai susitvarkome savo namus ir padarome juos švarius – tai vienas iš būdų, kaip Ją pakviečiame.“

„Ar dėl to Mama norėjo, kad susitvarkytume savo kambarius?“ – paklausė Amonas.

„Taip! – atsakė Mama. – Ką dar galime padaryti, kad pakviestume Ją būti su mumis?“

„Galime melstis, – pasakė Amonas. – Ir skaityti Raštus.“

„Galime klausytis geros muzikos, – pasakė Andžela. – Ir dainuoti giesmes drauge.“

„Galime būti malonūs ir nesipešti“, – pasakė Amonas.

„Teisingai, – pasakė Baba. – Kai stengiamės daryti tai, ko mokė Jėzus Kristus, pakviečiame Šventąją Dvasią būti su mumis. Ji padės mūsų namams būti vieta, kurioje jausime meilę ir ramybę.“

Amonas minutėlę susimąstė. „Tu teisus, Baba. Šventoji Dvasia yra pats svarbiausias svečias!“

Autoriai gyvena Dar es Salame, Tanzanijoje, ir Jutoje, JAV.

◆ Žr. „Ateik ir sek paskui mane“, Doktrinos ir Sandorų 85–87 ir 88.